

DIVAT UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker. József-körút 5. sz.

✿ Az öltözködés művészete. ✿
A fehérneműre, piperére és kézimunkára nézve a legjobb tanácsadó.

Színes divatképek, szabásrajzok és szórakoztató melléklet. ✿ E divatlap a nagyközönség igényeit elégíti ki.

Nyolcoldalas nagy főlapja a legújabb divat ábráit közli. Száz—százötven képe jeleníti meg az öltözékek, bluzok, köpenyek, gallérok, kabátok és kalapok újdonságait :: ::

Duplaoldalas szabásmintaive a már varrni tudónak drága kincs. A ki munkájában megakad, könnyen utbagazításra lel a szabásmagyarázat bő szövegében ::

Színes divatképe is van a Divat Ujságnak. Azt a célt szolgálja, hogy a divatos kelmék színével megismertesse az olvasót és egyúttal kioktassa, minő színű kelmét minő színű csipkével vagy más egyéb ékességgel lehet díszíteni. :: ::

Divatos hajviseletnek is sokfejes képe van a Divat Ujság mellékletén. Nincs az az arc, a melyhez illő frizurát e képek után ne lehetne választani :: :: :: :: ::

Színes kézimunka-kép is járul a Divat Ujsághoz. A szerkesztőség erre különös gondot fordít, mert célja, hogy az előfizetőkkel megkedveltesse oly tárgyak készítését, a melyek az otthon barátságossá, kellemessé teszik :: :: :: :: ::

Monogram-Album című kü-lönlapja legdivatosabb monogramok rajzainak természetes nagyságával kedveskedik az előfizetőnek. A keresztöltésű, valamint a himzett monogramok sok száza van egy-egy évfolyamban :: :: :: :: ::

Kézimunka-melléklete híres s ugyszólván a legkedveltebb az egész országban. Számtalan polgári és felsőbb leányiskolában hasznos tanító-eszköznek bizonyult s mintái közkedveltségre tettek szert :: :: :: ::

Tündér Ujjak című lap is egészíti ki az ujságot. Nyolc oldalán szebbnél-szebb iparművészeti munkákkal ismerteti meg a tudnivalókat. A faégetés, selyemfestés, bőrmunkák sokféle rajza s magyarázó szövege telíti meg a lapot :: :: :: :: ::

A Szórakoztató mellékletben, mely minden számhoz jár, közöl elbeszélést, néket érdekli iránycikkeket, sok hasznos tudnivalót, gazdag háztartási rovatot, négyesületekről beszámolót és szerkesztői üzeneteket :: ::

Ruhamintát is ad a Divat Ujság musz-linból szabva, összefércelve s csak azért az árért, a melybe az a kiadóhivatalnak kerül. Elsőrangú szabóműhely foglalkozik a megrendelések teljesítésével :: ::

A DIVAT UJSÁG minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó. Negyedévre 2 K 20 f. Félévre 4 K. 40 f. Egész évre 8 K 80 f.

A sarkutazó.

Irta ifj. Hegedüs Sándor.

Perényi rajongó volt. Érdekelte minden ami szép, ami művészi és ami egyéni. Gyönyörködött a zenében épp úgy, mint az emberi elme nagyszerű alkotásában, egy-egy nagy akarat csodás pályafutása nemcsak magával ragadta őt, de ő aztán átélte azt az életet, melyet a nagyszabású ember megcsinált és belehelyezkedett mindama helyzetekbe fantáziája révén, amelyet a kiváló ember átélt. Ilyenkor azt hitte, hogy ő az a kiváló ember, akinek ünneplés veszt körül és bókolva hajolnak meg előtte az emberek, hogy lerójják tiszteletüket a nagy géniusz, a nagy akarat előtt.

Akkoriban Monte Carlóban tartózkodott s céltalanul járt-kelt a nemzetközi társaság között, esténként pedig az olvasóteremben végigbongészta az össz-nemzetek ujságjait.

Egyszer így olvasgatva, nagyot dobant a szíve, egy sürgöny volt nyomtatva az egyik francia lapban és a sürgöny óriási betűkkel szinte sikoltva hirdetett egy csodát. Egy csodát, amelyre megdobbanik az egész kultúremlésig szíve egy dobbanással, mintha az egy ember lenne egész nagy tömegével. Az ujság büszkén hirdette, hogy az emberi akarat egy hihetetlen győzelmet aratott és Roald Amundsen elérte a déli sarkot és kilützte oda nemzetének nevében a lobogót, amely egyuttal a kultúremlés diadalát is hirdeti.

Perényi szíve nagyot dobant és napokon át szívszorogva leste a lapokat, amelyek erről a világeseményről mind több és több hírt hoztak. Az első jelentéseket, aztán meg a hazatérő hős ünneplését, amint országról-országra jövet diadalünnepel fogadták. Minden hírt elolvasott, az összes ujságokat átfutotta, hogy nem marad-e ki valami, nehogy egy betűt is elveszítsen abból. Könyv nélkül tudott mindent „Hakon király” földjéről és lelkében rajongva kísértte az egész utat és magányos sétáin és álmatlan éjszakáin nem álmódott másról, csak erről a világeseményről.

Utóbb beleképzelte magát a nagy fölfedező szerepébe és azt hitte, hogy ő az, aki lépésről-lépésről nyomul előre és markában szorongatja nemzetének lobogóját, hogy azt feltűzze oda, örök dicsőséget szerezzen önmagának és hazájának. És látta diadalát, mikor győztesen hazatér. Végigélte bevonulásának ünnepét, szülővárosának jól ismert utcáin.

Természetesen ragyogó tavaszi nap volt, tengernép az utcán. A házak és középületek fellobogóva és tele kíváncsi emberfejekkel. És ő érkezik. Külön vonat áll rendelkezésére, mint minden hódító fejedelemnek. Mikor a vonat a város határához ér, megkondulnak az összes harangok a városban és ágyuk döngése jelzi az ünneplő népnek, hogy ő közeledik. A várost zenekarok járják be és víg dalokat játszanak. A katonaság felvonul és elállja a bevonulás útvonalt. Minden katonát csakója mellett cserfalevél van, mert győzelmi napot ünnepel a nép és a hadsereg. Most jönnek a tüzekek, vontatják a nehéz ágyukat, aztán következik a huszárok díszszázada. És mikor az ő vonata közeledik, akkor indul el a várból az uralkodó, hogy a nagy hódítónak eléje menjen. Az egész város lázban ég, ő megérkezett.

A kocsi ablakánál áll összefont karokkal és úgy nézi az összesereglett népet, akik eléje jöttek. Kiszáll a vasúti kocsiból, döngő éljen fogadja. Majd elnémul az üdvözlés és uralkodója eléje siet, kezét fog vele és boldogan üdvözl. Ő meghatóttan válaszol. Megöleli rokonait. Aztán következik a bevonulás. Ő ül a király jobbán, amint beülnek a négylovas nyitott hintóba, a menet azonnal elindul. Legelől a harsnát fújó herold. Aztán ötezer díszruhás huszár. Most következnek a tüzekek. Utánuk díszhintókban az előkelőségek díszöltönyben. Majd lóháton a tábornoki kar és az alabárdosok. Most a díszszázadot viszik. A nemzet büszkeségét, mely a világhódítók sorába lépett. A zászló koszorúkkal és virágokkal van ékesítve.

Ezután jön ő az uralkodóval a nyitott hintón. Az uralkodó tábornoki ruhában, ő egyszerű uti dresszben, levett kalappal. Minden szem feléje tekint és pereg a dob és hull rá a virág a nyitott ablakokból. A menetet a díszszázadok díszszázada rekeszti be. Így megy a felvonulás keresztül az ünneplő városon, föl a királyi palotáig, ahol ő a királyi lak erkélyéről néz, uralkodója mellett állva.

Perényi utolsó szóig elhitte és beleélte magát ebbe a dicsőségbe és érezte, hogy valami nagyot kell alkotnia, hogy az ő fantasztikus vágya, amely őt hite szerint megilleti, szóról-szóra így beteljesedhessen. Ekkor gondolkodni kezdett, miképp hajthatja ezt végre. Első pillanatra tisztában volt azzal, hogy ehhez elsősorban pénz, még pedig sok pénz kell. Ő nem rendelkezett többel, mint pár ezer frankkal, ez nem elég ehhez.

Ekkor éppen visszafordult sétájáról és szeme rávetődött a monte-carlói bank kétesűsű kupolás födelére. Szíve megdobbant. Itt az alkalom. Pénzt kell teremteni. A szerencse ott trónol a kaszinó játékkermeiben, csak le kell nyűgözni és akkor az neki fog szolgálni. Egyszerre tisztában volt tervével. Játsszani fog és összesen annyi pénzt, amennyi egy nagyszabású terv kivételéhez elég, aztán a többi már gyerektétel.

Még aznap este elment a kaszinóba játszani. Eleinte nyert, volt pár ezer frank nyeresége. Ekkor gondolt merészet és sürgönyözött haza a bankjának, ahol örökségét tartotta, hogy azt mind küldjék utána, mert szent hite volt, hogy kicsiben ezt játszani nem érdemes.

Addig pedig, míg pénze meg nem érkezett, szisztémákat dolgozott ki, amelyek segítségével majd ő „spregolni” fogja a bankot. Egész halmoz papírt irkált össze, amelyek mind az ő szisztémáját hirdették és végre rájött egyre, amely szerinte csalhatatlan volt. És ez a douzain-játék volt, emelkedő tétekkel, tízenyolc esélyre kidolgozva. Az első tét száz frank és így fölemelkedve tízenyolc eséllyel, a maximális hatezer frankra, megkétszereződő tétekkel; így pár heti munka révén egy millió franknak együtt kell lenni.

Végre megérkezett a várva-várt pénz, összesen ötvenezer frank. Ekkor munkához látott és egész nap és egész éjjel ott tanyázott a játékkeremben. Megvolt az asztala és megvolt a helye. Jól ismerték és nézték a játékát. Az első héten százezer frank pénze volt. Ekkor aztán vérszemet kapott és saját szisztémájára sem figyelve, hazardirozni kezdett. És egy este hetvenöt perc alatt minden garasát elvesztette. Egy frank nélkül maradt. Sokáig álldogált még a játékkeremben, aztán kiment a tengerpartra és sétálni indult.

Terveinek vége, egyelőre legalább vége! Mit tegyen most? Haza kell menni. Arra nincs pénz. Ismerte a bank szabályait és tudta, hogy azok utaválót adnak. Másnap kénytelen volt ezt igénybe venni. A bank megváltotta számára a jegyet és ő hazatérhetett. Nem volt semmije. Napokig abból élt, hogy barátait pumpolta. De érezte, hogy ez nem tarthat így sokáig.

Ekkor állás után nézett és addig könyörgött, míg egy bankba fölverték hivatalnoknak, hanem nyomorgó hónapok következtek most rá. Boldog csak akkor volt, mikor este lefekvés előtt nagy terveiről és elképzelt nagy diadaláról ábrándozhatott. Mindjobban és jobban megérelődött benne az az elhatározás, hogy neki híres embernek kell lennie, mert a dicsőség őt megilleti. Ezért elhatározta, hogy pénzt kerít bármilyen áron és ezzel újra megkísérli a szerencsét a játékasztalon. Törte a fejét, hogy hol szerezhethet pénzt, nagy pénzt, amely majd megadja a „start”-ot.

Ekkor történt, hogy őt a pénztárhoz osztották be a banknál. Naponta ezek és ezek mentek át a kezén, míg ő százhusz koronából tengette életét. Nem sok ideig habozott, hogy honét vegye a pénzt, csak az alkalmat leste, hogy azt végrehajthassa.

Egy nap százezer korona érkezett éppen pénztárfelirat után. De ő szívességből átvette a pénzt és nyugtázta. Aztán míg a pénztáros kinyitotta a pénztárt, ő a pénzesleveléből papírszeleteket tett és az ezreket elüntette.

Borzasztóan dobogott a szíve, de arca hideg volt és nyugodt. Mikor a pénztáros hátrafordult, ő azonnal betette a pénztárba a pénzeslevelet és a főpénztárnok újra lezárta a pénztárt.

Perényi egy óra múlva már úton volt és két nap múlva ismét ott ült a játékasztalnál. De nem sokáig tartott dicsősége, mert letartóztatták és hazavitték. Sokáig ült vizsgálati fogságban, amely alatt egészen megtört, úgy, hogy mikor a pöre tárgyalása megkezdődött, egy egészen összeomlott, elszomorodott, bűnbánó ember állt a bíró előtt.

Mikor felolvasták előtte, hogy sikkasztással van vádolva, beismerőleg mondta: Igen!

A bíró erre megkérdezte:

MINIUS JAKAB tapéta raktár
Budapest, VII., Rákóczi-ut 6. szám,
a Bazár-udvarban.
Nagy választék bel- és külföldi papírkárpitokból.

— Mondja, miért tette ezt, játékszenvedélyért?

Perényi fölemelte könnyes szemét és csak ennyit mondott:

— Nem, uram, esküszöm, nem, bűnös vagyok, beismerem; de engem nem a játékszenvedély sodort bűnbe, hanem egy egészen más szenvedély, most már bevallhatom, hisz ugyis vége mindennek. En, uram, valami nagyot, valami nagyszerűt akartam csinálni, hogy híres ember lehessenek!...

A melegágyak.

A konyhakertésznek gondosan számolnia kell azokkal a nagy kiadásokkal, melyek a melegágyak beszerzésével és fenntartásával előállnak. Abban az időszakban, mikor drága eszközeinket pihentetni vagyunk kénytelenek, anyagi veszteséggel dolgozunk. Ezt az időt kell megrövidíteni és oly üzem beállítására kell törekednünk, mely ilyen költséges berendezkedést jövedelmeztesen.

Hazai viszonyokról lévén szó, oly zöldségféléket vetünk és palántálunk az őszi és téleli időnyre, melyek nálunk biztosan, jól értékesíthetők: bokorbabot, cukorborsót (törpe), tököt, uborkát és salátát. Olyan méretű ágyakat készítenek, melyekre ráhelyezhessük melegágykereteinket és ablakainkat a legelső hűvösebb szeptemberi napon. Október hónapban, ha az idő hűvösebbre fordul, meleg trágyával körülborítjuk a kereteket. E trágya értéke nem vész el, mert a téli hajtásnál az új közé keverjük. A fenti zöldségfélék már szeptember hónaptól kezdve olyan gondozásban részesülnek, mint a tavaszi hajtások. Fajták is csak hajtásaik legyenek: Zöldbabból: Chalandray, Osborn, Vilmos császár. Cukorborsó: De Grace, Amerika csodája. Tök: guggenülő evőök. Uborka: Cornichon. Jelzett fajták virágzási idejére október hónap elég napos szokott lenni, úgy, hogy a kész termények piacra szállítási ideje október hónap végétől esetleg karácsonyig is elhúzódhatik.

Salátánál a legfőbb súlyt a karácsonyi szállításra helyezzük (vetés október hónap elején), hajtása még ilyenkor baj nélkül megy. Tudva azt, hogy a franciáktól tömegesen ideszállított fejes saláta karácsony, újév táján 35—40 fillérbe kerül, természetük még nagyobb üzemi kiadás mellett is jövedelmezőnek mutatkozik; különösen a folyó évben számíthatunk arra, hogy a fővárosi nagy szállodák és a többi fogasztók is bojkottálni fogják a francia zöldséget.

Vékonyrétegű meleg trágya-talp készítése most már szükséges, de a későbbi hidegek beállításával csak a befagyás ellen védekezünk. A saláta-fajta üveg alatt 6—10 C° mellett fejlődik a legszebbre. Nagyobb meleggel könnyen rohad és fej nélküli, laza, leveles növényeket képez.

Az üvegharangok alkalmazása igen előnyös a zöldbab, borsó, uborka és salátánál (vetésük augusztus hónap végén). Palánta-nevelésnél pedig utóérhetetlenül tökéletes. Pontos megfigyeléseim szerint (karfiol és saláta) a harang a vetett mag 4—5 nappal előbb kel ki, mint amit ablak alatt vetünk el.

Spárga, karácsonyra — luxus-cikk. Hajtása már igen körültekintő gondozást igényel. Földológ: sok trágyával állandó és egyenletes meleget (25—28 C°) biztosítani. Október hónap elején készítenek az ágyakat és erre 1—2 hónap múlva szedni lehet. Vastag trágyaréteg fölé erőteljes, friss melegágyi földbe rakjuk a 3—4 éves töveket. Jól záró kereteket és ablakokat helyezünk rájuk. Egy hónap múlva a trágya hűlni kezd, ezért a külső burkolatot vastagabban újítani kell. Természetesen deszkával vagy gyékénnyel, esetleg trágyával állandóan sötétben tartjuk az ágyakat.

Ha sikerül a hajtás, eladni igen könnyen lehet; mint minden szép primeurnek, ennek az árát is a természet fogja megszabni.